

VERA

Vera er 49 år. Hun bor i en bolig i et opgangsfælleskab med støtte fra både socialpsykiatrien og hjemmeplejen. Hanne er socialpædagog og Lisbeth er social- og sundhedsassistent. Det er primært de to, som kommer hos hende. Når Vera får hjælp til at få struktur på de praktiske gøremål og på den antidepressive medicin, så klarer hun selv de fleste opgaver i hjemmet med rengøring og madlavning. Hun klarer også det meste af den personlige pleje selv.

Vera har tidligere arbejdet som afdelingssygeplejerske i mange år. Hun var glad for sit job og god til det. Vera har haft flere episoder i sit liv, hvor energien og humøret forsvandt. Det har været let for hende at skjule, da hun har boet alene gennem hele sit voksenliv.

Da Vera blev 46 år, blev hun ramt af en så svær depression, at hun måtte sygemelde sig og blev indlagt i lange perioder.

Hanne og Lisbeth synes, at det er rart at komme hos Vera. Hun er sød og venlig, og så er der altid

så ordentligt hos hende. Når Hanne og Lisbeth spørger Vera, hvordan det går, så svarer Vera altid med et smil, at det går godt.

En dag da Hanne er på besøg, ser hun, at Vera tager sig til siden af det højre bryst. Hanne spørger Vera, om der er noget, som gør ondt. Vera siger, at det nok bare er hendes bøjle i BH'en, som generer hende. Vera synes, at hun trænger til nyt undertøj. De får en shoppingaftale i kalenderen, men den bliver aflyst pga. sygdom.

Vera bliver ved at tage sig til brystet, og Lisbeth spørger, om hun ikke skal se på det. Hendes bryst er helt hårdt og misfarvet. Vera får en tid hos lægen med det samme. Lægen indlægger hende, og det viser sig at være en fremskreden brystkræft. Lægerne på hospitalet mener, at hun må have haft rigtig mange smerter i meget lang tid. Vera synes ikke, at det har været så slemt.

Vera, Lisbeth og Hanne taler efterfølgende om forløbet. Hvorfor var de så lang tid om at reagere? Kunne de have gjort noget anderledes?

